

Unik. En trappe som en harpe. De største vinduer vender mod nord. Huset har et særligt måne »glughul«. Ugens bolig er en usædvanlig ejendom.

Tekst: Aase Baden Lauridsen

Foto: Søren Palmelund

aba@bergske.dk

VENØ: Selv om Peter Henriksen har boet i sit hus på Venø i næsten 20 år, han flyttede til øen den 1. maj 1994, så kan han stadig begejstres over alle de smukke og spændende detaljer, der er tænkt ind i byggeriet.

Huset var næsten færdigbygget, da han flyttede ind i det. Peter Henriksen måtte blot selv tilføje et par udvendige trapper, og ud for køkkendøren lavede han en lille fin morgenmadsterrasse. Ellers syntes han, huset var perfekt.

Da han første gang så den usædvanlige ejendom, var han solgt på stedet.

»Ejendomsmægleren blev straks konfekt, og så handlede det derefter blot om, hvem der var den bedste til at forhandle,« smiler Peter Henriksen. Din avis har spurgt ham, om vi måtte komme og besøge ham i hans usædvanlige bolig, og fået et lettere nølende ja, tilføjet et »når blot du ikke skriver det, som om jeg ønsker at føre mig frem. Det er det sidste, jeg ønsker.«

Ankomsten til huset, kønt beliggende som det er på en lille rolig vej ikke langt fra havnen på Venø, og med udsigt over marker og vand, har man ikke svært ved at forstå, hvorfor Peter Henriksen faldt for dette sted.

Små intime rum

Ejendommen, han forlod, var alt for stor; her fik han små intime rum at råde over i rammer som er meget usædvanlige: Ejendommen består af tre huse af forskellig størrelse, i flere plan, bygget sammen i forlængelse af hinanden, og forskudt for hinanden i både lodrette og vandrette plan.

I det mindste af de tre huse er der foroven soveværelse og nedenunder værelser: I hus nummer to er der stue foroven, i midten er der badeværelse og gæstetoilet, bryggers og gang. I det tredje hus er der øverst en slags mezzanin, hvor der er indrettet et rummeligt kontor; under det er der køkken/alrum, og længere nede er der gæsteværelse, hobbyrum og fyrrum. I huset var der fra starten installeret genveks. Huset er meget billigt at opvarme, og endnu mere efter at Peter Henriksen på det seneste har fået installeret et solvarmeanlæg. Også husets belysning er utraditionel. I alle lofter er der spotlights. I dag ses den slags i mange hjem, men det var nytænkning, da huset blev opført.

Alle husets vægge er hvide. Men her er alligevel i rummene dejlige farver. Hver farve i sit rum. Den kommer fra de malede lofter, som indirekte kaster farven rundt i rummet.

Svend Schrøder hoder manden, der har bygget huset. Han er uddannet tømrer og han har holdt meget af forskellige træsorter: Det kan ses flere steder i huset. Han holdt også af at anvende træ, som har vokset lokalt. Således har det lærketræ, som har leveret gulvbrædderne til stuegulvet, vokset her på øen. Gulvplankerne er også usædvanlige på den måde, at de er skåret af træet, som det var udformet fra naturens hånd, dvs. plankerne kan i den ene ende være ca. 10 og i den anden ende ca. 15 centimeter brede. Og så er de lagt ned i omvendt orden, næsten som et puslespil. Svend Schrøder har gjort sig umage med at ligesom note brædderne fast med små sorte træstifter (om end der nedenunder er søm til at holde dem fast med).

At gulvet i køkkenet består af merbau, er måske ikke så usædvanligt; det er mere usædvanligt, at brædderne er lagt på skrå i rummet!

Også trappen fra køkkenet op til stuen i det næste hus har sin særlige historie. For det første er der trappens særlige udformning: Trappen er udformet som en harpe og står som næsten en skulptur i rummet.

Træet, der er brugt, er elm. Træet har angiveligt vokset i haven til villaen Egeris på Venø.

Shelter og orangeri

Til huset hører en stor grund, hvor man kan se, at gør-det-selv manden Peter Henriksen rigtig har nydt at udfolde sig med etablering af blandt andet et shelter (med stråtag dog fremstillet af hans søn Martin, der er uddannet tækkemand), og stor bålplads omrammet af træstaver til lægning. Her er også et orangeri lavet som en dome af plast og træ, hvori der produceres abrikoser, figner og chiller og tomater. Her er også plads til heste. Heste har fyldt meget i familiens liv, ofte har Peter, Martin og datteren Louise, snart færdiguddannet antropolog, pakket ranselen og på hver sin hest har de været på lange udflygt i naturen. Dette har det tredje barn, den ældste, Michelle, ikke kunnet deltage i. Hun er handicappet men bor lige »på den anden side af vandet«, på Phenixgården i Bredal.

Stormen Bodil nåede at anrette en del skade på matriklen under sin hærgen. Efter udbedringen af dette skal Peter Henriksen til at genanlægge sin køldehave. Han har alle årene været selvforsynende fra haven, med undtagelse af de fire år; han bestyrede øens havneklub. Før det drev han konsulentvirksomhed og iværksatte diverse projekter igennem årene.

På spørgsmålet om han da nogensinde kunne tænke sig at skille sig af med alle disse herligheder, svarer Peter Henriksen med et lille smil på læben, at »i så fald var den pågældende køber nok nødt til at medbringe en stor pose penge!«

Pater Peter og Domkirken

VENØ: Da Peter Henriksen var dreng, boede han i Idom ved Holstebro. Han var da som alle andre børn med skolen på udflygt: En af dem gik til Limfjordsøen Venø. Det var et skønt sted at være, fornemmede han allerede dengang. Men han kunne naturligvis ikke vide, han senere i sit liv skulle komme til at bo der i en lang årrække.

Efter en skilsmisse stod han med en ejendom i en af Holstebros oplandsbyer på alt for mange kvadratmeter til, at han ene mand kunne udfylde dem.

Han og hans daværende kone havde år forinden set på ejendomme på Venø, men havde da ikke fundet noget, der passede dem. Nu vendte Peter Henriksen tilbage til øen. Og da han så huset, han i dag bor i, blev han vildt begejstret.

Peter Henriksen er en person, som tænker utraditionelt og kreativt, og huset, han faldt for, er utraditionelt – og yderst kreativt indrettet.

»Skaberen af det, Svend Schrøder, og dennes hustru Nina Eiter, tænkte meget utraditionelt, da de skulle udforme det. Jeg har haft nemt ved at følge deres tanker. Og selv om jeg har boet i huset i over 20 år, kan jeg stadig næsten falde i svime over de mange dejlige detaljer i byggeriet,« siger Peter Henriksen.

Et af de helt specielle detaljer er det måne»glughul«, der er lavet øverst i soveværelset. Peter Henriksen fik forklaret om dets funktion, og var spændt på at se, om det fungerede. Det gjorde det:»

»Vinduet er udformet sådan, at når det er fuldmåne, så står månens stråler som et tykt tov ind i værelset! Det er et imponerende syn.«

Peter Henriksen hører ikke til de laveste mennesker i landet. Og i køkkenet i det hus, han havde forelsket sig i, var der en tværgående loftsbjælke i køkkenet, som den to meter høje mand måtte bukke hovedet for at komme under.

»Det måtte jeg jo så lære at gøre, altså bukke hovedet. Det var da også kun i begyndelsen, jeg slog hovedet!«

Den lille fine, hvidkalkede Venø Kirke er kendt for at være landets mindste kirke.

I folkemunde blev det usædvanligt udseende hus på Tangvej, allerede da Svend Schrøder byggede det, kaldt for Domkirken. Betegnelsen brød denne sig i begyndelsen ikke om, men efter som kirker som regel er kendt som konge bygningsværker, forligede han sig med navnet.

»Jeg har nu ikke noget imod betegnelsen. Blot har jeg sagt, at hvis det drejer sig om en domkirke, burde man jo så kalde mig for pater Peter. Men det har jeg endnu ikke hørt nogen gøre,« joker Peter Henriksen.